

dem, der tror på en sammenhæng mellem brystkræft og pesticider f.eks., som professoren i Odense har godtgjort det, og der kan findes andre ting, som vi mangler forskning i. Og det vil vi gerne fremme.

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Jeg vil opfordre fru Vibeke Peschardt til at læse The Lancet, og hvis man læser den og ser den konklusion, som Philippe Grandjean har fået igennem til det internationale tidsskrift, er simpelt hen så tyndt, at det er til at græde over.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Det er jeg ikke enig i, så jeg græder ikke.

Søren Kolstrup (EL):

Det er en lidt spøjs situation at skulle stå her og sige, at Enhedslisten som en række andre ordførere sandelig er enig med regeringen i en række af de initiativer, man har taget, og de udspil, man er kommet med. Vi er f.eks. enige med regeringen i, at forbrugerne skal have ret til at få oplysning om den farlige kemis indvirkning på sundhed og miljø. Vi er enige med regeringen i, at forbruget af farlig kemi skal ned. Vi er enige i, at listen over uønskede stoffer skal opdateres.

Jeg var meget enig med den socialdemokratiske ordfører, da han sagde, at vi skulle have mere power på. Jeg var også enig med den socialdemokratiske ordfører, da han sagde, at det var vigtigt, at man havde en national strategi på området.

Men samtidig synes jeg også, det er vigtigt at erindre om det, som ministeren var inde på, at når der tales så meget på området og gøres så lidt, så er det, fordi vi lever i et samfund, hvor der ikke hersker demokratiske tilstande, hvor man har en stærk magtblok, der hele tiden infiltrerer statsapparatet – det gælder EU, det gælder i lidt mindre omfang Danmark – og hele tiden sikrer, at der sker meget lidt på området. Og det spændende og springende er, om hegnspelele så kan flyttes en smule i spørgsmålet, og om den lovgivende magt og folkestyret dog kan manifestere sig en lille smule på området. Det synes jeg vil være spændende at se.

Jeg må også sige, at Enhedslisten mener, der er tale om meget brede formuleringer i regeringens udspil. Vi deltager alt, hvad vi orker, i den

proces, som nu sættes i gang, men jeg må også sige, at vi er en smule forurologiet over, at man ikke allerede nu fremhæver stødretningen i det arbejde, der skal finde sted, og jeg vil godt pointere hvorfor.

Alene de sidste 2 år har vi kunnet konstatere, at der måske er mellem 1.000 og 2.000 nye stoffer på markedet, der er allergifremkaldende, så samtidig med at vi hele tiden er bagudskuende i den her debat, så tonser det løs med nye stoffer eller sagt på en anden måde: Vi står over for – lidt flot, men præcist sagt – kapitalismens blinde vækst. Der er fri investering. Det indebærer mange nye spændende produkter, javist, det er klart, men det indebærer også mange omkostninger, som man så først debatterer efterfølgende. Sådan er vores samfundsmekanisme indrettet.

Enhedslisten finder, at det er vigtigt at tage den her diskussion i tre strategier:

For det første at forbrugerne får mulighed for at fravælge farlige produkter, så man undgår allergi, kræft, gift, fenol, og hvad der kan være tale om – altså effektiv mærkning, centrale registre, der hele tiden opdateres; at vi giver forbrugerne forbedret klageadgang; at de ansatte på fabrikkerne får mulighed for at foreslå og realisere arbejdsmetoder, som kan overflødiggøre farlige stoffer. Det er den ene diskussion.

For det andet at vi styrker substitutionsmulighederne, så et farligt stof erstattes af et ikke-farligt eller om fornødent et mindre farligt stof, at renere teknologi kort sagt vinder frem, og at vi i den forbindelse ikke er bange for at bruge forbudslinjen for netop at fremme renere teknologi.

Men så vil jeg også sige, at det tredje strategisnit er, at vi gennem forskning og en alternativ demokratisk produktion, hvor virksomhedernes overskud anvendes til yderligere at styrke økologisk nonfoodproduktion, styrker, at forbrugerne hele tiden har nogle alternativer.

Vi ved jo, at der findes maling uden fungicider; vi ved, man kan lave kosmetik uden parfumefragrance; vi ved, man kan lave rengøringsmidler uden miljøbelastende syntetiske tensider. Derfor skal vi selvfølgelig fremme en sådan produktion.

Hvis vi skal tage de store briller på og gøre langsigtede betragtninger, så er jeg enig med ministeren, når han siger, at vi – ja, som en mellem-løsning – skal finde en bedre balance mellem den politiske magt og de magtkoncentrationer, der er i form af de internationale kemi-